

تأثیر قراردادهای مشارکت عمومی و خصوصی در اقتصاد شهری

مطالعه موردی سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان

امیر حسین ماه آورپور کارشناس ارشد علوم اقتصادی

چکیده:

در تمامی نظریات والگوهای رشد اقتصادی، سرمایه به عنوان موتور محرکه رشد و توسعه اقتصادی شهرها معرفی شده است و لذا اتخاذ تدابیر مناسب جهت جذب سرمایه کافی برای تأمین منابع مالی طرحهای اقتصادی از مهمترین اهداف مدیریت شهری میباشد. این امر و ناکافی بودن منابع پایدار درآمدی به ویژه در کلانشهرها جذب سرمایه های داخلی را اجتناب ناپذیر کرده است. نگاهی گذرا به وضعیت ساخت و ساز و نحوه مشارکت در آن از گذشته تاکنون، بیانگر آن است که بنا بر دلایلی همچون: بالا بودن هزینه، طولانی بودن مدت بازگشت سرمایه، ضعف مالی و عدم حمایت قوانین و مقررات از بخش خصوصی و ...، همواره ایجاد زیرساختها برعهده بخش عمومی یا همان دولت و سازمانهای دولتی و عمومی بوده است. پس از آن نیز تجربه نشان داد که بخش دولتی هم بدون کمک بخش خصوصی نمیتواند آنطور که باید به ایجاد بهینه و مناسب تأسیسات زیربنایی و زیرساختها بپردازد. از طرفی، بخش خصوصی نیز به عللی همچون: نبود بنیه مالی قوی، نبود انسجام میان تشکلهای و نداشتن تعامل با بانک (ضمانتنامه ها) نتوانست مکمل خوبی برای دولت در بخش مشارکت باشد. روش تحقیق این پژوهش، کتابخانه ای است. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز توصیفی-تحلیلی است. در جمع بندی نوشتار، این مهم حاصل شد که تدوین راهبردی مبتنی بر سازماندهی ظرفیت بخش خصوصی در رابطه با سیاستها و خط مشی هایی که در جهت کسب حداکثری این ظرفیت تنظیم میشود، از اهمیت و ضرورت خاصی برخوردار است که در سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان به خوبی تجربه گردید.

واژگان کلیدی: مدیریت شهری، قراردادهای مشارکت عمومی و خصوصی، اقتصاد شهری، شهرداریها، خط مشی مشارکتی

مقدمه

موج تلاش برای بهره گیری بیشتر از حضور بخش خصوصی در زمینه پروژه های مختلف زیرساختی، از حدود سه دهه پیش در بسیاری از اقتصادهای توسعه یافته آغاز شده و تدریجاً در اقتصادهای در حال توسعه نیز رواج یافته است. در چارچوب این رویکرد، دولتهای ملی و نیز دولت های محلی و شهرداری ها میکوشند تا با استفاده از رویکرد مشارکت عمومی